

Явор Гърдев

Когато бях на пет ми хрумна, че Бог пикае от небето в сито и така се образува дъждът. Реших да се осведомя, наистина ли е така и научих, че е много вероятно изобщо да няма Бог. Животът временно изгуби смисъл.

Когато бях на шест взех един ключодържател и започнах да наранявам с острия му връх политурата на подлакътника на единия от фотьойлите у дома. Чатках, чатках с ключодържателя по политурата, а в чупещия се лак се образуваха малки бели дупчици. Не спрях докато не запълних с тях цялата повърхност на подлакътника, след което се прехвърлих на другия. Чатках, чатках и по него, докато не се получи същата пепитена прелест. След това вдъхновен и горд, повиках майка ми от кухнята, да види колко красиво произведение на изкуството съм сътворил. Самият аз бях истински възхитен от него и очаквах от нея същото, даже повече. Тя обаче не се възхити. Никак. Прие нещата от социално-битовата им страна: имахме всичко на всичко два фотьойла, а политурата по дървените части на единия от тях беше напълно съсипана. Тогава за пръв път изпитах екстаза на творческия акт, непосредствената среща с красотата и възхищението от нея, а след това и критическото наказание за творчеството, следвано от тежко чувство за вина, че си създал изиящно изкуство, което не признават дори за приложно, а окачествяват просто като беля. Животът временно изгуби смисъл.

Когато бях на седем се влюбих в една много красива съученичка, на която час по час звънях по телефона под предлог, че не съм си записал какво е домашното по аритметика. Майка й бързо схванала, че само си търся повод в домашното, оплакала се на класната, а на една родителска среща класната си поговорила с майка ми. Майка ми внимателно ме помоли да не звъня повече на своята възлюбена да я питам за домашното по аритметика понеже действителната причина за обажданията ми била разконспирирана и че като цяло ми било рано още за любов. Животът временно изгуби смисъл.

Бог, творчеството, любовта. Трите кита на моя смисъл изплуваха рано.

Заедно с празнотата, разбира се...

Празнотата, измерена с паузите помежду им.

Празнотата, другото име на която е смърт.